

ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ПІДПРИЄМНИЦТВА

УДК 30.15

М. С. Карпуніна

старший викладач
Класичний приватний університет

РЕАЛІЗАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ ЕКОНОМІЧНОГО СТИМУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ГАЛУЗІ МЕТАЛУРГІЇ ЩОДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ РЕСУРСОЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ

У статті обґрунтовано економіко-екологічні передумови до використання ресурсозберігаючих технологій у процесі ресурсозбереження на підприємствах металургійної галузі. Систематизовано фактори ресурсозберігаючих технологій на металургійних підприємствах. Визначено підходи для забезпечення ефективного впровадження економіко-екологічних ресурсозберігаючих технологій у процесі ресурсозбереження на підприємствах металургійної галузі. Розроблено схему реалізації технології економічного стимулювання підприємств галузі металургії щодо запровадження ресурсозберігаючих технологій. Запропоновано та обґрунтовано модель управління економічним забезпеченням і стимулюванням запровадження ресурсозберігаючих технологій. Розроблено алгоритм планування стратегії управління ресурсозбереженням на підприємствах у галузі на основі механізмів економічного стимулювання запровадження ресурсозберігаючих технологій.

Ключові слова: ресурсозбереження, управління ресурсозбереженням, процес ресурсозбереження, ресурсозберігаюча технологія, ресурси, обмеженість, металургійна галузь, економічне стимулювання, стратегія.

I. Вступ

Найбільш коректно сьогодні вважати, що процес ресурсозбереження у стратегічно важливому для національної економіки України реальному секторі економіки направлений на вирішення проблеми обмеженості ресурсів, їх раціонального та ефективного використання, оптимізації використання ресурсного потенціалу, бо формує систему стійких взаємозв'язків і взаємозалежностей, які виникають у виробничо-господарській діяльності на всіх рівнях виробництва й управління підприємств галузі. Зокрема, це стосується металургійної галузі, де, на думку Т. Власюк [2], за останні роки сформувався не тільки істотні передумови модернізації підприємств, а й ризики, зумовлені кон'юнктурою світового ринку, зростанням вартості енергоносіїв, високою енергоємністю вітчизняних підприємств, посиленням протекціонізму на міжнародному ринку.

Ресурсозбереження визначається як комплекс заходів, що забезпечують поряд із досягненням економічного ефекту від операційної діяльності ще й мінімізацію негативного впливу з боку підприємств на навколишнє середовище, екологічно спрямованої господарської діяльності за принципом фо-

рмування прибутку [7]. При цьому варто зазначити, що ефективність запровадження та реалізації механізму управління процесом ресурсозбереження на підприємствах стратегічно важливих галузей залежить від формування виваженої стратегії управління ресурсозбереженням на основі розробленої концепції розвитку металургійної галузі в умовах реалізації механізму управління процесом ресурсозбереження, де економічним підґрунтям на рівні підприємств мають стати система й механізми економічного стимулювання запровадження ресурсозберігаючих технологій.

Підкреслимо, що реалізація політики економічного стимулювання запровадження ресурсозберігаючих технологій на підприємствах галузі буде ефективною за умов створення сприятливих умов для ведення господарської діяльності екологічно невиснажливим способом. Соціо-еколого-економічний та інклюзивний (як стратегічна мета) вектор розвитку металургійної галузі України вимагає нових підходів до вироблення стратегії ресурсозбереження на підприємствах галузей реального сектору України на основі дієвої системи економічного стимулювання запровадження сучас-

них ресурсозберігаючих технологій з метою досягнення високої конкурентоспроможності металургійної продукції на світових ринках товарів.

Проблему ефективності впровадження ресурсозберігаючих технологій у системі ресурсозбереження на підприємствах реального сектору економіки, а також використання механізмів економічного стимулювання впровадження ресурсозберігаючих технологій з метою оптимізації ресурсовикористання на підприємствах, природокористування та охорони навколишнього середовища вивчали, зокрема, такі науковці: О. Амоша, О. Балацький, К. Боулдінг, Б. Буркінський, А. Близнюк, Б. Данилишин, О. Дорогунцов, Д. Медоуз, В. Подлесна, У. Ростю, А. Садеков, Р. Соллоу, І. Сотник, Т. Тітенберг, Г. Тейлор, Дж. Форрестер та ін.

II. Постановка завдання:

- обґрунтувати економіко-екологічні передумови використання ресурсозберігаючих технологій у процесі ресурсозбереження на підприємствах металургійної галузі;
- систематизувати фактори ресурсозберігаючих технологій на металургійних підприємствах;
- визначити підходи для забезпечення ефективного впровадження економіко-екологічних ресурсозберігаючих технологій у процесі ресурсозбереження на підприємствах металургійної галузі;
- розробити схему реалізації технології економічного стимулювання підприємств галузі металургії щодо запровадження ресурсозберігаючих технологій;
- розробити та обґрунтувати модель управління економічним забезпеченням і

стимулюванням упровадження ресурсозберігаючих технологій;

- запропонувати алгоритм планування стратегії управління ресурсозбереженням на підприємствах у галузі на основі механізмів економічного стимулювання впровадження ресурсозберігаючих технологій.

III. Результати

Сьогодні енергетична та економічна безпека України тісно пов'язана з формуванням стратегічних економіко-екологічних орієнтирів діяльності підприємств металургійної галузі й суміжних з нею гірничодобувної, хімічної промисловості та промисловості паливно-енергетичного комплексу. Це вимагає аналізу процесу ресурсозбереження на основі дієвої системи економічного стимулювання впровадження сучасних ресурсозберігаючих технологій у галузі, які визначаються як технології, що передбачають виробництво й реалізацію кінцевих продуктів з мінімальною витратою речовини та енергії на всіх етапах виробничого циклу (від видобувного до розподільних галузей) і з найменшим впливом на людину та природні системи [6, с. 25].

Загалом запровадження ресурсозберігаючих технологій на підприємствах металургійної галузі забезпечує економічне використання матеріальних, енергетичних, виробничих, трудових, фінансових та інформаційних ресурсів і є запорукою досягнення цілей підприємств галузі. Факторами ресурсозберігаючих технологій на металургійних підприємствах, які слід враховувати при впровадженні механізму управління процесом ресурсозбереження, є групи технічних, організаційних та соціально-економічних заходів (табл. 1).

Таблиця 1

Фактори ресурсозберігаючих технологій на металургійних підприємствах

Фактори	Заходи
Технічні	<ul style="list-style-type: none"> •застосування технологій, які забезпечують мінімальні витрати сировини; •застосування обладнання з мінімальними витратами сировини; •поліпшення якості використовуваних матеріальних ресурсів; •удосконалення технічної бази, транспортування й зберігання матеріальних ресурсів; •удосконалення технологічних режимів обробки первинної та вторинної сировини
Організаційні	<ul style="list-style-type: none"> •удосконалення системи обліку й контролю за використанням матеріальних ресурсів; •скорочення циклу переробки первинної та вторинної сировини; •підвищення якості ремонту технологічного обладнання; •удосконалення організації виробництва продукції; •організація вторинного використання сировини
Соціально-економічні	<ul style="list-style-type: none"> •аналіз використання матеріально-технічних і трудових ресурсів; •застосування наукових основ управління; •поліпшення умов праці й відпочинку працівників; •застосування заходів щодо стимулювання й відповідальності; •здійснення соціально-психологічних заходів щодо економії матеріально-технічних і трудових ресурсів

Обґрунтуємо економіко-екологічні передумови використання ресурсозберігаючих технологій у процесі ресурсозбереження на підприємствах металургійної галузі. Зокрема, екологічна складова проблеми викликана, насамперед, низкою екологічних проблем, які визначені у Стратегії державної

екологічної політики України на період до 2020 р. [5] першопричинами забруднення навколишнього природного середовища України:

- успадкована структура економіки з переважанням частки ресурсо- та енергоємних галузей, негативний вплив якої

- був посилений переходом до ринкових умов;
- зношеність основних фондів промислової і транспортної інфраструктури;
 - існуюча система державного управління у сфері охорони навколишнього природного середовища, регулювання використання природних ресурсів, відсутність чіткого розмежування природоохоронних та господарських функцій;
 - недостатня сформованість інститутів громадянського суспільства;
 - недостатнє розуміння в суспільстві пріоритетів збереження навколишнього природного середовища та переваг сталого розвитку;
 - недотримання природоохоронного законодавства.

Економічна складова використання ресурсозберігаючих технологій у металургійній галузі в умовах соціо-еколого-економічного та інклюзивного стратегічного напрямку розвитку галузі сьогодні актуалізується через невирішеність проблем економічного використання ресурсної бази підприємств галузі, технологій маловідходного виробничого циклу, оптимального використання первинних і вторинних ресурсів, їх співвідношення.

Металургійна галузь України характеризується вищими витратами сировини й енергії на виробництво готової продукції порівняно з провідними світовими виробниками. Ситуація ускладнюється тим, що екологічна та соціальна політика українських металургійних підприємств не відповідає критеріям, досягнутим в економічно розвинених країнах: викиди шкідливих речовин на тонну готової продукції є значно вищими, а частка заробітної плати й витрат на соціальні заходи у структурі валових витрат є низькою. У сучасних умовах нестачі власних оборотних коштів для фінансування поточної фінансово-господарської діяльності металургійних підприємств активізувалася роль позикових і залучених засобів як джерел покриття потреби у фінансових ресурсах [7].

Ефективність впровадження ресурсозберігаючих технологій у процесі ресурсозбереження на підприємствах металургійної галузі визначається комплексним підходом до реалізації ресурсозберігаючих заходів, що передбачає використання інструментів стратегічного управління фінансовим результатом діяльності підприємств та техніко-економічного обґрунтування конкретного ресурсозберігаючого заходу для забезпечення корисного використання ресурсного потенціалу підприємства. Забезпечення ефективного впровадження економіко-екологічних ресурсозберігаючих технологій у процесі ресурсозбереження на підприємствах металургійної галузі в умовах раціона-

льного використання та охорони природних ресурсів базується на таких підходах:

- пряме регулювання, пов'язане із заходами державного впливу (нормативно-правові, адміністративно-контрольні заходи, пряме регулювання тощо);
- економічне стимулювання, пов'язане з розвитком ринкових механізмів;
- змішані механізми, які поєднують перші два підходи [4].

Економічну ефективність запровадження ресурсозберігаючих технологій на підприємствах металургійної галузі можна підвищити за рахунок використання технологій економічного стимулювання ресурсозбереження на підприємствах. Відповідно до практики промислово розвинених країн [1] дієвими економічними механізмами стимулювання та забезпечення процесу ресурсозбереження на основі запровадження ресурсозберігаючих технологій на підприємствах для підвищення ресурсоефективності виробництва можна вважати такі, як:

- фінансування ресурсозберігаючих проектів, зокрема енергозберігаючих, за рахунок спеціальних витрат державного та місцевих бюджетів;
- виділення певної частини загальнодержавного інноваційного фонду на фінансування енергозберігаючих проектів (як таких, що найбільше використовуються в Україні) із наданням пільгових кредитів та позик;
- комерціалізація ресурсозбереження, розширення можливостей контрактної системи завдяки лізинговим операціям;
- надання податкових пільг;
- встановлення підвищених норм амортизації ресурсозберігаючих основних фондів;
- надання державних та інших субсидій і безповоротних асигнувань на виконання пошукових науково-дослідних робіт у сфері ресурсозбереження;
- ціноутворення на базі рівноваги попиту та пропозиції, диференціація тарифів на енергоносії з урахуванням пори року та обсягів споживання;
- економічні стимули ресурсозбереження (премії, комунальні господарства міст, штрафи, адміністративна та фінансова відповідальність).

На рис. 1 подано реалізацію технології економічного стимулювання підприємств галузі металургії щодо запровадження ресурсозберігаючих технологій, що передбачає отримання соціо-еколого-економічного ефекту у галузі – оптимізацію ресурсо- та природокористування, високий рівень охорони навколишнього середовища діяльності підприємств металургійної галузі та, зрештою, отримання високого рівня економічного зростання галузі та національної економіки.

За підтримки державної політики ресурсозбереження та ринкових механізмів підприємство здатне запроваджувати ресурсозберігаючі технології, враховуючи фактори їх запровадження на підприємстві, до конкретного об'єкта управління процесом ресурсозбереження. Підтримка впровадження цих технологій на всіх управлінських рівнях підприємства забезпечується економічними механізмами стимулювання, який включає

примусові та заохочувальні інструменти, а також інструментами інвестиційної політики ресурсозбереження в галузі/підприємстві (цільового фінансування інвестиційних проєктів щодо впровадження ресурсозберігаючих технологій до конкретного об'єкта) та інституційними інструментами управління ресурсозбереженням (регулювання питань прав власності, розвиток публічно-приватного партнерства).

Рис. 1. Схема реалізації технології економічного стимулювання підприємств галузі металургії щодо запровадження ресурсозберігаючих технологій (удосконалено автором)

Для досягнення максимального економічного ефекту від реалізації механізмів економічного стимулювання щодо запровадження ресурсозберігаючих технологій на підприємствах металургійної галузі варто розробити та впроваджувати модель управління економічним забезпеченням та стимулюванням запровадження ресурсозберігаючих технологій у межах реалізації механізму управління процесом ресурсозбереження галузі. Така модель дасть можливість визначити та реалізувати найбільш ефективні технології управління відтворювальним процесом і ресурсним потенціалом підприємств металургійної галузі у напрямі соціо-еколого-економічних або ін-

клюдивного (на стратегічному рівні) розвитку галузі.

На рис. 2 запропоновано структуру моделі управління економічним забезпеченням та стимулюванням запровадження ресурсозберігаючих технологій.

Визначальною стратегією перспективного розвитку металургійної галузі України повинна стати реалізація ресурсозберігаючої політики, яка передбачає подолання чинних організаційно-економічних проблем [3, с. 317]:

- недосконалість законодавчої бази і системи органів державного управління ресурсозбереженням;
- відсутність правової відповідальності за перевитрати ресурсів;

– дефіцит спеціалістів щодо ресурсозбереження;

– відсутність розвинутої інфраструктури з ресурсозбереження;

Рис. 2. Структура моделі управління економічним забезпеченням та стимулюванням впровадження ресурсозберігаючих технологій (розроблено автором)

- недостатнє економічне стимулювання ресурсозбереження;
- неефективне використання цінових інструментів, що зумовлено збільшенням матеріально-ресурсної складової собівартості продукції;
- несприятливий інвестиційний клімат;
- дефіцит фінансових коштів для виділення ефективних ресурсозберігаючих технологій;
- неефективний захист від недобросовісної конкуренції з боку закордонних виробників.

Врешті, досягти ефекту від запровадження моделі управління економічним забезпеченням та стимулюванням запровадження ресурсозберігаючих технологій можна в межах стратегії управління ресурсозбереженням у галузі та на підприємствах, у яку закладаються стратегічні плани й організаційно-економічні механізми із забезпечення ефективного та раціонального використання ресурсів шляхом використання технологій економічного стимулювання запровадження ресурсозберігаючих технологій. Стратегія стає дієвою на всіх етапах управління на підприємствах галузі. Саме стратегічний підхід до реалізації механізмів економічного стимулювання підприємств галузі металургії щодо запровадження ресурсозберігаючих технологій дає можливість оптимізувати відтворювальний процес на підприємстві/галузі та ефективно реалізувати його/її ресурсний потенціал, оскільки відображає довгостроковий характер управління процесом націленого на максимальний ефект з найменшими витратами.

Так, за рахунок використання стратегічного планування як інструменту стратегічного управління розробляється алгоритм формування стратегії управління ресурсозбереженням на підприємствах у галузі на основі механізмів економічного стимулювання запровадження ресурсозберігаючих технологій (рис. 3).

Технологію стратегічного планування слід покласти в основу при розробці стратегії реалізації механізму управління процесом ресурсозбереження в металургійній галузі України на основі розробленої концепції розвитку металургійної галузі в умовах реалізації механізму управління процесом ресурсозбереження.

Ефективність використання системи стратегічного планування на рівні управління ресурсозбереженням на підприємствах у металургійній галузі можемо визначити так:

- 1) стратегічне планування є інструментом у системі управління підприємством/галузі, за рахунок якого створюються умови для формування та реалізації ресурсного потенціалу для перспективного розвитку підприємства/галузі;

- 2) за соціо-еколого-економічних умов розвитку підприємства/галузі та технологічних змін національної економіки у цілому, нових вимог розвитку металургійної галузі та інших суміжних галузей світового конкурентного ринку стратегічне планування допомагає приймати поточні рішення, враховуючи стратегічні цілі розвитку галузі;

- 3) стратегічне планування є найбільш ефективним інструментом консолідації управлінських функцій реалізації механізму управління процесом ресурсозбереження на підприємствах металургійної галузі та інших суміжних галузей національної економіки;

- 4) стратегічне планування базується на тендерному підході – використання перспектив тендерного розвитку та тендерного аналізу на етапах розробки, реалізації, моніторингу й оцінювання стратегії.

IV. Висновки

Сучасний розвиток металургійної галузі України вимагає комплексного підходу до всіх напрямів ресурсозбереження щодо формування нового стратегічного бачення господарювання, що базується на економічному використанні наявної ресурсної бази, оптимальному співвідношенні первинних і вторинних ресурсів та маловідходному виробничому циклі, запобігаючи при цьому негативному впливу виробничої діяльності підприємств на природне середовище. Тому соціо-еколого-економічний стратегічний вектор підвищення ефективності запровадження ресурсозберігаючих технологій у процесі ресурсозбереження на підприємствах металургійної галузі є актуальним. А економічна основа стимулювання та забезпечення запровадження ресурсозберігаючих технологій стає підґрунтям до розробки стратегії реалізації механізму управління процесом ресурсозбереження металургійної галузі.

Процес ресурсозбереження на підприємствах металургійної галузі ефективно реалізується на основі дієвої системи економічного стимулювання запровадження сучасних ресурсозберігаючих технологій у галузі, яка передбачає систему факторів (заходів) запровадження ресурсозберігаючих технологій на підприємстві та механізму економічного стимулювання запровадження ресурсозберігаючих технологій в умовах політики ресурсозбереження на підприємстві. Механізм економічного стимулювання запровадження ресурсозберігаючих технологій має комплексний та системний підхід до використання інструментів економічного стимулювання на конкретний об'єкт ресурсозбереження на підприємстві. Стратегічною метою запровадження такого механізму є оптимізація ресурсовикористання та зростання ВВП у галузі.

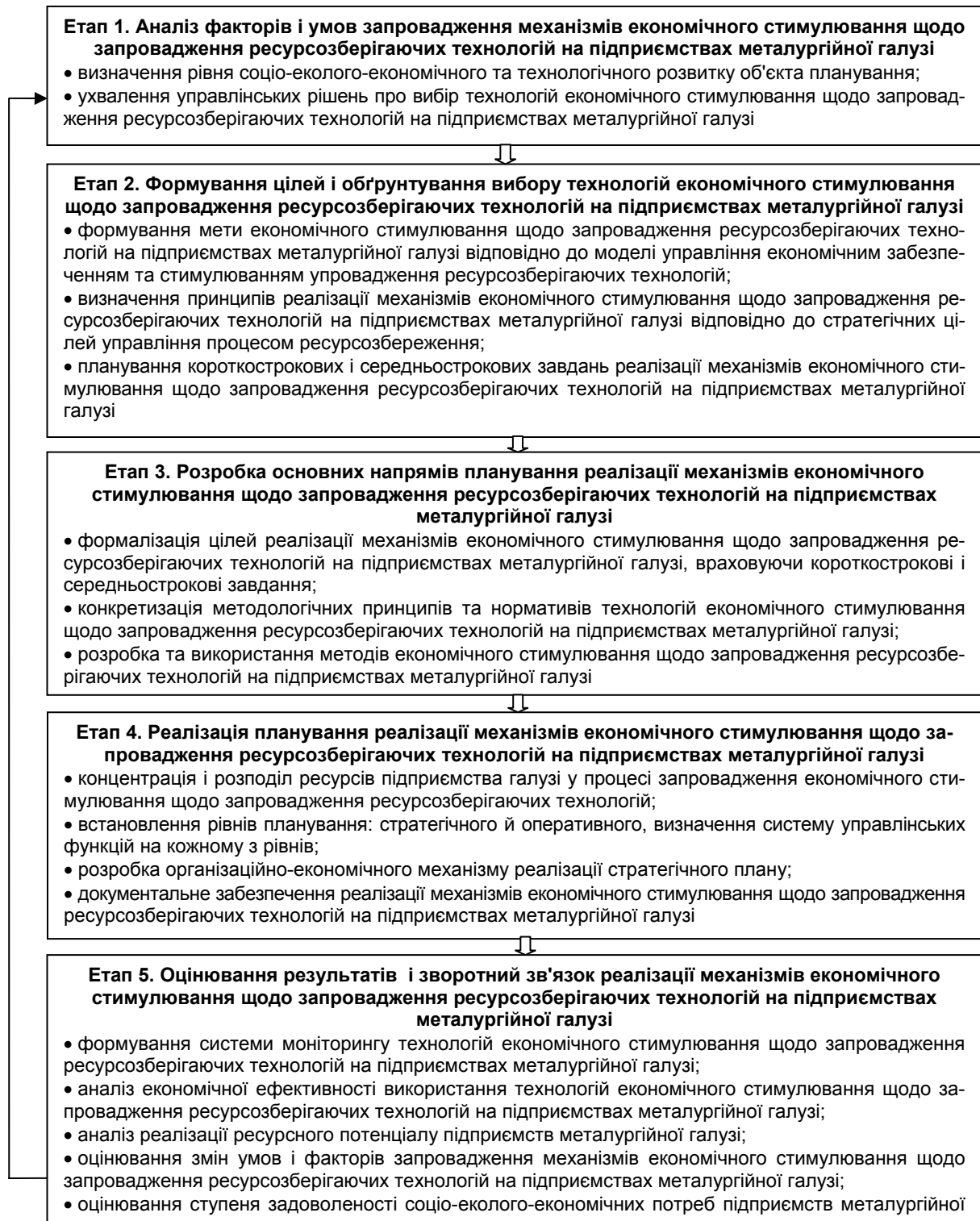

Рис. 3. Алгоритм планування стратегії управління ресурсозбереженням на підприємствах у галузі на основі механізмів економічного стимулювання запровадження ресурсозберігаючих технологій (удосконалено автором)

Максимальний економічний ефект від реалізації механізмів економічного стимулювання щодо запровадження ресурсозберігаючих технологій на підприємствах металургійної галузі досягається за рахунок запровадження моделі управління економічним забезпеченням і стимулюванням запровадження ресурсозберігаючих технологій,

яка враховує цілі, принципи ресурсозабезпечення, яким має відповідати система управління економічним забезпеченням та стимулюванням запровадження ресурсозберігаючих технологій на металургійних підприємствах. Встановлено, що стратегічний підхід варто застосовувати до реалізації механізмів економічного стимулювання ме-

талургійних підприємств щодо запровадження ресурсозберігаючих технологій. Застосування технологій стратегічного планування в цьому напрямі реалізації процесу ресурсозбереження дає можливість оптимізувати відтворювальний процес на підприємстві/галузі та ефективно реалізувати його/її ресурсний потенціал шляхом прогнозованої оцінки управління процесом ресурсозбереження націленого на максимальний ефект з найменшими витратами у результаті впровадження ресурсозберігаючих технологій.

Список використаної літератури

1. Боровик О. А. Роль ресурсозберігаючого фактора в розвитку сучасного світового та вітчизняного господарства / О. А. Боровик // Економіка та держава. – 2013. – № 5. – С. 88–90.
2. Власюк Т. О. Металургійна галузь України на світовому ринку: проблеми та пріоритети / Т. О. Власюк // Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту. – 2016. – № 3. – С. 91–103.
3. Вовк І. Особливості формування організаційно-економічного механізму ресурсозбереження в умовах соціально-економічної трансформації підприємств [Електронний ресурс] / І. Вовк, О. Погайдак //

Соціально-економічні проблеми і держава. – 2012. – Вип. 2 (7). – С. 315–326. – Режим доступу: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2012/12vipetp.pdf>.

4. Економічне стимулювання реалізації екологічної політики інвестиційного забезпечення природокористування [Електронний ресурс] / О. В. Прокопенко, О. В. Кліменко, С. С. Марочко // Ефективна економіка. – 2010. – № 7. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=257>.
5. Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року [Електронний ресурс] Закон України від 21.12.2010 № 2818-VI. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2818-17>.
6. Сотник І.М. Економічні основи ресурсозбереження / І.М. Сотник. – Суми: Університетська книга, 2013. – 230 с.
7. Сталінська О. В. Економічна складова ресурсозберігаючих технологій на металургійних підприємствах [Електронний ресурс] / О. В. Сталінська // Вісник Академії праці і соціальних відносин Федерації профспілок України. – 2015. – № 1–2. – С. 109–114. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VAPSV_2015_1-2_22.

Стаття надійшла до редакції 08.02.2017.

Карпунина М. С. Реализация механизмов экономического стимулирования предприятий области металлургии по внедрению ресурсосберегающих технологий

В статье обоснованы экономико-экологические предпосылки к использованию ресурсосберегающих технологий в процессе ресурсосбережения на предприятиях металлургической отрасли. Систематизированы факторы ресурсосберегающих технологий на металлургических предприятиях. Определены подходы для обеспечения эффективного внедрения экономико-экологических ресурсосберегающих технологий в процессе ресурсосбережения на предприятиях металлургической отрасли.

В статье разработана схема реализации технологии экономического стимулирования предприятий металлургии по внедрению ресурсосберегающих технологий. Предложена и обоснована модель управления экономическим обеспечением и стимулированием внедрения ресурсосберегающих технологий. Разработан алгоритм планирования стратегии управления ресурсосбережением на предприятиях в отрасли на основе механизмов экономического стимулирования внедрения ресурсосберегающих технологий.

Ключевые слова: ресурсосбережение, управление ресурсосбережением, процесс ресурсосбережения, ресурсосберегающая технология, ресурсы, ограниченность, металлургическая отрасль, экономическое стимулирование, стратегия.

Karpunina M. Realization of Mechanisms of Economical Stimulation of Consumers Galusies of Metallurgy Procurement of Resource-Resource Technologies

The author justifies the economical and ecological prerequisites for using resource-saving technologies within the resource conservation process at the enterprises in steel industry. The factors of resource-saving technologies at metallurgical enterprises are systematized. The approaches for ensuring the effective implementation of economical and ecological resource-saving technologies within the resource conservation process at the enterprises in steel industry are determined.

The article develops the scheme of implementing technologies of economic incentives for metallurgical enterprises within introducing resource-saving technologies. The author offers and substantiates the model of managing economic support and incentives for implementing resource saving technologies. The algorithm of strategy planning for resource conservation management at the enterprises in steel industry is developed on the basis of mechanisms of economic incentives of implementing resource saving technologies.

The modern development of the metallurgical industry in Ukraine requires an integrated approach to all areas of resource conservation in relation to the formation of a new strategic vision of management, based on the economical use of the available resource base, the optimal ratio of primary and secondary resources and a low-yielding production cycle, while preventing the negative impact of the industrial activity of enterprises on the natural environment. Therefore, the socio-ecological and economic strategic vector of increasing the efficiency of the introduction of resource-saving technologies in the process of resource conservation at the enterprises of the metallurgical industry remains relevant. And the economic basis for stimulating and ensuring the implementation of resource-saving technologies becomes the basis for developing a strategy for implementing the mechanism for managing the resource-saving process of the metallurgical industry.

The process of resource conservation at the enterprises of the metallurgical industry is considered. It is based on an effective system of economic stimulation of the implementation of modern resource-saving technologies in the industry. This system provides factors (measures) for the implementation of resource saving technologies in the enterprise and the mechanism of economic incentives for the implementation of resource-saving technologies in the context of resource conservation policies at the enterprise. The mechanism of economic stimulation of the implementation of resource-saving technologies is an integrated and systematic approach of economic incentive tools for a specific resource-saving facility at the enterprise. The strategic goal of implementing such a mechanism is to optimize resource utilization and GDP growth in the industry.

The economic effect from the economic incentives of resource-saving technologies' implementation at the enterprises of the metallurgical industry is achieved. The implementation of an economic model of resource-saving technologies takes into account the goals, principles of resource provision, which should be consistent with the system of management of economic stimulation of the resource-saving technologies on metallurgical enterprises. The application of strategic planning technologies in this area of the resource conservation implementation enables to optimize the reproduction process in the enterprise (industry). The effectively realization of its resource potential through the predicted estimation of management of the process of resource conservation aimed at maximum effect with the least cost as a result of the introduction of resource-saving technologies.

Key words: resource conservation, resource conservation management, resource conservation process, resource-saving technology, resources, limited, steel industry, economic incentives, strategy.